

[Rytter.]

var et Misbrug af den hemmelige Votering (*Justitsministeren* [Zahle]: Det var Folks bestemte Overbevisning). Det var Folks bestemte Overbevisning, og den højtærede Minister mente, at Højesteret ikke vilde have afsagt denne Dom, hvis der ikke havde været hemmelig Votering. Saa længe Ministeren har denne Anskuelse — og efter den højtærede Ministers Afbrydelse lader det til, at den højtærede Minister stadig har denne Mening —, vil det imidlertid ikke lykkes den højtærede Minister at overbevise den danske Befolkning om, at vi bør gaa over til offentlig Votering. Jeg vil blot tage det modsatte Eksempel: Hvad vilde man have sagt, hvis vi den Gang havde haft offentlig Votering, og Resultatet var blevet det samme, at Dommerne havde dømt Berg? Hvad tror Ministeren, man saa vilde have sagt? Man vilde have sagt: Det er en Fejl, at vi har offentlig Votering; Dommerne tør ikke udtale sig ærligt og redeligt, saa længe vi har offentlig Votering; de ved ikke, om de da ikke bliver afskediget af Ministeren. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det kan de ikke blive).... eller af et senere Ministerium, og derfor maa vi have indført hemmelig Afstemning. Den højtærede Minister smiler, men Ministeren maa ikke glemme den historiske Kendsgerning, at da Rigsretsdommen over Ørsted var fældet, benyttede et senere Ministerium Lejligheden til at afskedige 5 af de Dommere, som havde været med til at fælde Dommen.

Derfor siger jeg: Saa længe den højtærede Minister har den Opfattelse, at den hemmelige Votering er blevet misbrugt af Højesteret, og at det er Muligheden for Misbrug, vi skal modarbejde ved at indføre offentlig Votering, saa længe vil den højtærede Minister ikke kunne overbevise den danske Befolkning om, at vi bør gaa over til offentlig Votering. Jeg beklager, at Ministeren har fremsat disse Udtalelser, og det gør alle vi, som er Tilhængere af en vejledende Virksomhed fra Højesterets Side — og i saa Henseende er jeg enig i, at de Eksempler, som Ministeren anførte, er uheldige. Den vejledende Virksomhed vilde kunne udøves langt kraftigere ved en offentlig Votering. Men det kan ikke hjælpe; det er Tilliden hos Befolkningen, der er det vigtigste, og derfor kan vi ikke med Ministerens Begrundelse gaa med til Genneførelsen af offentlig Votering.

Den højtærede Minister udviklede sig i Dag til en Lovfortolker af Rang. Jeg

anførte forleden Dag imod den højtærede Justitsminister, at det var dog mærkværdigt, at han, som i Dag staar som en ivrig Forkæmper for offentlig Votering, i 1916 var med til at forbyde offentlig Votering; thi medens Højesteret hidtil havde haft Valget mellem offentlig Votering og skriftlig Votering, benyttede Justitsminister Zahle ved Retsplejelovens Affattelse Lejligheden til at afskaffe, forbyde den offentlige Votering. Jeg spurgte den højtærede Minister, hvad Grunden dertil var, og Ministeren har nu fundet ud af, at Grunden var den, at han troede, at den skriftlige Votering i saa Fald vilde være blevet langt bedre. Det er en Fortolkning, som er meget vanskelig at forstaa, eller rettere, som er umulig at forstaa. Hvorfor i al Verden skulde de skriftlige Voteringer blive bedre, fordi man afskaffede en offentlig Votering, der aldrig var blevet praktiseret? Den Forklaring duer ikke. I sin Forelæggelsestale fremhævede den højtærede Minister ogsaa meget kraftigt, at den offentlige Votering egentlig var en Følge af Grundloven. Det ser da højt mærkværdigt ud, at den Minister, som netop gennemførte Grundloven, alligevel afskaffede den offentlige Votering, forbød den med en saa mærkværdig Begrundelse som den, vi har hørt i Dag, en Begrundelse, der ikke findes udtalt i Rigsdagstidenderne fra den Tid eller i Motiverne til Lovforslaget. I sin Forelæggelsestale udtalte den højtærede Minister nemlig, at naar han ønskede offentlig Votering, var det, fordi Dommerne har det i deres Haand at afgøre mange vigtige Spørgsmaal, baade overfor Lovgivningsmagten og overfor Øvrigheden. De skal afgøre, om en Lov er grundlovsstridig. Ministeren føjede ganske vist til, at han havde ikke den Mening, at Højesteret kunde gøre dette; men den Gang Ministeren afskaffede den offentlige Votering i Højesteret, da stod Ministeren som en udpræget Tilhænger af den Anskuelse, at Højesteret kunde afgøre, om en Lov er grundlovsstridig eller ikke; det er først senere, Ministeren har skiftet Mening. Den Gang stod Ministeren i Rigsdagen som Forkæmper for den Opfattelse, at hvis der blev givet en Lov, der var i Strid med Grundloven, vilde Højesteret tilsidesætte denne Lov, og dog er det paa samme Tidspunkt, Ministeren kommer med denne Ændring. Jeg forstaaer ikke Ministerens Begrundelse i Dag; men det er jo den Slags Fejltagelser, vi alle kan komme til at gøre os skyldige i. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det er ogsaa lige meget, om De forstaaer det eller ikke). Ministeren er saa elskværdig